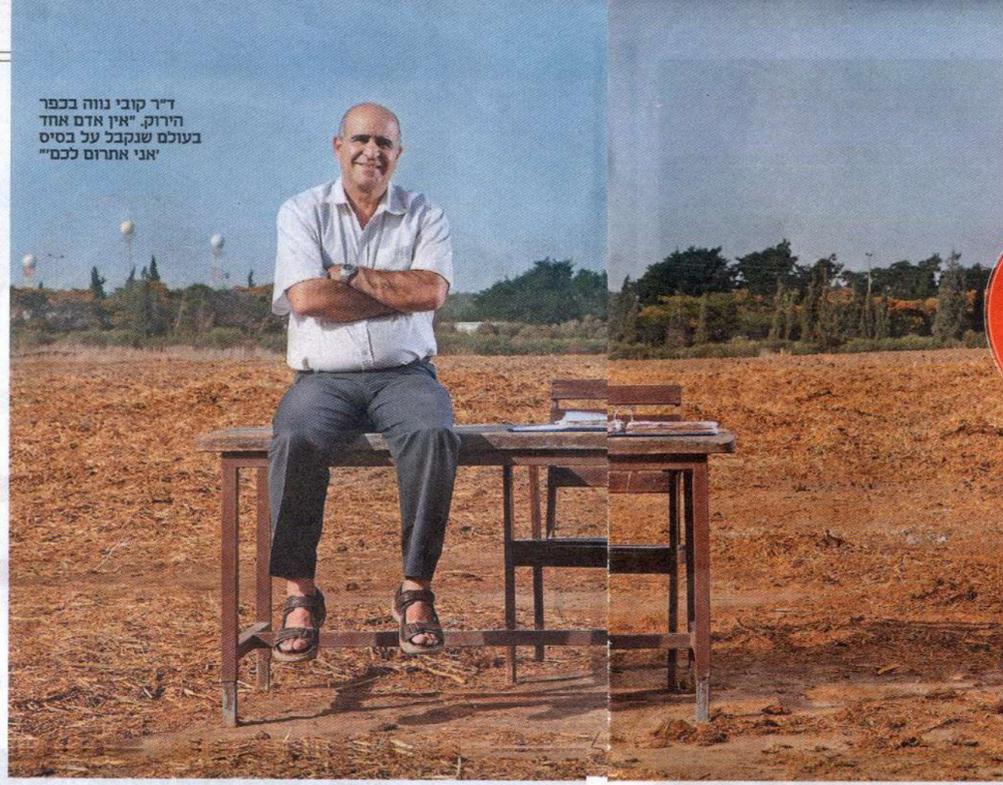

הפרטה השקטה של בתי הספר

החינוך של השכן ירוק יותר

הרציונל מאחורי הקמת בית הספר הפרטי בכפר הירוק, אשר יעניק לבוגריו תעודת בגרות בינלאומית, נשמע הגיוני. עד שמבינים מה ההשלכות העמוקות של בית ספר כזה על המערכת הכללית

ד"ר קובי נווה בכפר הירוק. "אין אדם אחד בעולם שנקבל על בסיס 'אני אתרום לכם'"

הדמיה של מבנה קבע של בית הספר (למעלה) והמיקום המתוכנן של הקמפוס בתוך הכפר הירוק. גייסו כבר 4 מיליוני שקלים מתוך 8 המיליונים הנדרשים לשלב הראשון

ד"ר קובי נווה (סיסקו): "אם ייתנו לילדים אפשרות לבחור את בתי הספר הטובים, מרבית בתי הספר יהיו מצוינים. תבטל את המונופול, תפתח אזורים רישום, תסגור בתי ספר כושלים"

הקולג' יעשה למערכת החינוך מה שעושים הביטוחים הפרטיים למערכת הבריאות. הוא לא בחור המערכת, לא מציע אותם שירותים, לא מחויב לאותם כללים. אתה משלם עליו הרבה יותר, ויודע שתקבל הרבה יותר

צלחה, ואל תשכח לכתוב הביתה. אנחנו, אל תרא, נשלם על כל שנה בקולג' הזה עד 30 אלף שקל.

בעצם מדובר במעין ביטוח חינוך פרטי

אפשר לחשוב על השכלולים האלה במערכת החינוך כמו על מה שקורה במערכת הבריאות. כל הישגים רגילים משלמים מס בריאות, ומקבלים שירותים מקיפים חולים: בדיוק כמו שכל הישראלים זכאים לחינוך חינוך במערכת הציבורית. אלה שגרים במרכז הארץ, באזורים מבוססים, נהנים בדרך כלל משירותי רפואה טובים יותר, ועם קצת קשרים ומאמצים מצליחים להגיע לשירותים הטובים ביותר שיש למערכת הציבורית להציע. בית הספר הרגיל בכפר הירוק דומה, מהבחינה הזאת, למי שמבוסס בביטוח בריאות משלמים. עוד קצת כסף או מאמץ, ואתה הולך לישון רגוע יותר. אם ממשכים את ההקבלה, הקולג' המתוכנן הוא כבר ביטוח בריאות פרטי. הוא לא נמצא בתוך המערכת, לא מציע את אותם שירותים, לא מחויב לאותם כללים. אתה משלם עליו הרבה יותר, ויודע שאתה מקבל הרבה יותר מכל חולה, או תלמיד, אחר. מה שכן, הוא לא הולך להיות הביטוח הפרטי הכי יקר בסביבה; בתואר הזה עדיין מחזיק בית הספר האמריקאי, שפעל בכפר שמריו ופועל כיום באבן יהודה, שתמורת יותר מ-20 אלף דולר בשנה מציע גם הוא לימודים באנגלית ותעודת בגרות בינלאומית. מערכת הבריאות הציבורית, ובעיקר הציבור הרחב שמשמש בה, משלמים לאט לאט מחיר כבר על השיחות הייחודיים שניתנים בתוך המערכת (כמו השר"פ) וגם על הבריחה של מי שיכול לביטוחים הפרטיים. התיכון הבינלאומי בכפר הירוק עשוי להוביל להשלכת לא פחות משמעותית על מערכת החינוך, שכבר עשוי נחלשת לנוכח ריבוי בתי הספר הייחודיים.

"אם תהיה תחרות, כל המערכת תתרום"

סיסקו, באופן טבעי, מציג תמונה מורכבת יותר. אחרי שהוא מספר בהתלהבות את הסיפור האישי

שלו – איך הכפר הירוק הצליח להוציא אותו מהפריפריה, איך הוא עצמו הפך את הכפר למרכז של מצוינות, איך הוא חולם שנכריז יתחנכו בכפר – הוא מזכיר שבבית הספר הקיים שם כיום 20% מהתלמידים מגיעים מהפריפריה. בקולג' 20% מהתלמידים דים יהיו ישראלים יהודים, ולהערכתו גם שם חלקם הגדול יהיו מהפריפריה. עוד 20% ישרוינו לערבים מישראל, מהרשות הפלסטינית ומעוד מדינות ערב ("משרד החינוך יודע, הוא תומך"). שאר ה-60% גיעו ממדינות ברחבי העולם, וישלמו עד 50 אלף שקל בשנה. הישראלים ישלמו כאמור עד 30 אלף שקל, אבל חלק לא ישלמו כלל, לפי מבחני הכנסה של משרד החינוך.

תלמידים שהחריזו שלהם תורמים לבית הספר יתקבלו בקלות?

"יש אנשים שפונים לאחראית על הרישום, אם בעצמם ואם דרך מתווך, ומספרים שהם מוכנים לתרום, רק שהילד יתקבל. יש אנשים שמוכנים להחליף את כל המחשבים רק שהילד ייכנס, מה לא. כי נשבעתי – לא מני ולא מקצתי. אין אדם אחד בעולם שקיבלנו או שנקבל על בסיס 'אני אתרום לכם'. אנחנו דוחים בשאט נפש פניות כאלה. אם החורים מארגנים בעצמם תרומות מרוכזות זה משהו אחר. בשנה שעברה הורים לתלמידים תרמו 200 אלף שקל, אנחנו שמנו עוד 80 אלף, ורישנו את כל הכינות במקרים".

כשאני שואל אם הכינות איתו לא רק על בית הספר שלו אלא על התמונה הרחבה, סיסקו נאלם.

מה אתה חושב על מערכת החינוך הישראלית? "אני לא יכול לענות".
למה זה כזה טאבו בשבילך?
"אני לא מכיר את מערכת החינוך הישראלית".
כשאני שואל אם לדעתו הקולג' החריש יהווה את נקודת הקצה של מערכת החינוך הישראלית, זו שכל הורה עם קצת כסף בכיס ישאף להגיע אליה כדי לאפשר לילד שלו עתיד עם אפשרויות מגוונות יותר. סיסקו מעדיף שלא לענות על השאלה במישיר. כן. כמאבא ואמא את הרכון הורשכינו רין. כאדם לומד קרבות עם הרשויות המקומיות, שלא

אהבו בעבר לאשר לתלמידים ללמוד בכפר הירוק מחשש לבריחה של תלמידים מצטיינים ממוסדות הלימוד שלהן, הוא מעדיף לענות על דרך החיוב, ופשוט להציג את תפיסת העולם שלו לגבי איך מערכת החינוך צריכה לפעול.
"אני חושב שצריך לתת לתלמידים בחירה חופשית. היעדר התחרות הוא שמונע מבתי הספר והמנהלים להתאמץ ולהשפר. לי אין אזור רישום אוטומטי. התלמידים לא שבוים שלי. אז אני הולך בכל לילה לישון וקם בבוקר ושואל מה אני מחדש ואיפה אני משפר כדי שתלמידים ימשיכו לרצות לבוא לפה. בע"רם התלמידים שבוים בידי המערכת ולכן היא פועלת מתוך אינרציה. אם ייתנו לילדים אפשרות לבחור את בתי הספר הטובים, כל מערכת החינוך תתרום. מרבית בתי הספר בישראל יהיו בתי ספר מצוינים. תבטל את המונופול, תפתח אזורים רישום, תסגור בתי ספר כושלים. אבל זו החלטה שלא פשוט לקבל מבחינה ציבורית".

מי ישלם על כוחות השוק במערכת החינוך

זו טענה מוכרת של תומכי ההפרטה – התחרות מושכת את כל המערכת קדימה, ומבטיחה לאזרחים יותר. בין אם זה בבריאות, בין אם זה בחינוך, "בלי מונופולים תהיה מצוינות", "את התחרות צריך לפי

תחת, את הכושלים צריך לסגור". אלא שיש לזה מחיר חברתי. עדי היום, כשהתחרות נפתחה העשירים מצאו דרך למצוינות, האחרים נשארו עם ה"כושלים". מה שעובד – בזכות ניהול נכון, מיקום מוצלח וגם מול – בבית חולים אחד, או בבית ספר ייחודי ומושקע אחד, לעתים נדירות מאוד יכול לעבוד במערכת כולה. יש הברל גדול בין תלמידים ספורים מהפריפריה שזוכים ללמוד בפנימייה יוקרתית לבין שיפור גורף בכל בתי הספר בפריפריה.

האלטרנטיבה היא משעממת עד ורא, אבל לא פחות קבילה מ"לפתוח הכל לתחרות": המדינה, שממילא מתקצבת את כל בתי הספר, הציבוריים והחצי-פרטיים כאחד, יכולה להתחיל לחלק את הכסף שלה אחרת. לתת פחות לרשויות החוקות ולשפוך הרבה יותר ברשויות חלשות יותר, שבהן לתושבים ולהורים אין יכולת להכניס את הירד לכיס ולממן תוספות על גבי תוספות. אם בנוסף לכך יתאפשר למנהלים ליצור ייחוד לבתי הספר שלהם ולמשוך מורים טובים, יש טיכוי טוב שהרמה הכ"לית של רוב המערכת אכן תעלה. כל פתרון הוא לגיטימי, לכל פתרון יש חסרונות ועלויות. ההחלטה, כמו תמיד, היא עניין של השקפת עולם, אבל גם קצת של חריצות, של התעקשות – עד כמה המדינה רוצה לעבוד כדי לשפר את ההזדמנויות של הרווחה, באה, או עד כמה היא מעדיפה להתעצל ולהשאיר את זה ליד הנעלמה.

המשרד של ד"ר קובי נווה, מנכ"ל הכפר הירוק, קפא בזמן מוזמן. השולחנות, הכי"סאות, המשקופים, תיקיות הנייר שמגורבבות על השולחן – הכל נראה כאילו הגיע לכאן בשנות השבעים ולא הוחלף מאז. הקירות מכוסים עד אפס מקום בתמונות של הכפר, בתשיטי תוכניות פיתוח, בצילומי אוויר. המשרד הזה הוא כמו מקדש רונות, את רוב חייו למעשה, מאז שעזב את קריית מלאכי והגיע ללמוד בכפר הירוק.
שום דבר במשרד הזה, ושום דבר בנוה עצמו – כלומר בסיסקו, כפי שקוראים לו כל אנשי הכפר – לא מסגיר את העובדה שבתוך הכפר הירוק מקום כעת מה שעשוי להפוך לסמן הימני של מערכת החינוך הישראלית, נקודת הקצה של ההפריטה וקודע זעיר במציאות המקומית שיאפשר לבני העשירון העליון להימלט מהשולות הישראלית כמו דרך קוף של מחט. את המקום שאליו הם בורחים בשנות העשרים ברמות לימודים בתוכנית בינלאומית במרכז הבינתחומי בהרצליה הם יוכלו לקבל משנה הבאה כבר בגיל תיכון, עם בגרות בינלאומית ושכר לימוד תובעני.

עד 30 אלף שקל לשנה, בתנאי פנימייה

סיסקו, דוקטור למינהל החינוך, מנהל כבר 12 שנה את הקמפוס שבו פועלים בית ספר יסודי אנת'רופוסופי, בית ספר תיכון ופנימייה. התיכון והפנימייה הם מסגרות ציבוריות. "הכפר הירוק הוא חברה ממשלתית, ומי שממנה את המנכ"ל הם שרי האוצר והחינוך. על המינוי שלי חתומים אריאל שרון ולימוד לבנת", הוא אומר.
אבל התיכון הזה הוא גם אחד הטובים בישראל, שמככב בעשירון העליון של בתי הספר בדירוגי הצינונים השננים, וכמי שיושב בלב אחד האזורים החזקים בישראל, בין רמת השרון לשכונות המבוססות הבינלאומיות. קח מאבא ואמא את הרכון הורשכינו של צפון תל אביב, הוא מבוקש מאוד. לפי סיסקו, על 320 המקומות שבו מתחרים מדי שנה כ-4,000